

տես թէ որքան մեծ շահաւէտ և պատուական ինչ է այս մեղրագիրին, որ թողմաճանն սովորեալ էր ըմպել զխաղողոյ զինի, ո՛չ ըմպէր, այլ առաւել հաճեալ էր այս մեղրագիրնույն, և զինի խաղողոյ եւս գտանէր յոյժ բազում:

Արդ ի յաւուրս պահոց միանգամ ուտեն ի կէս աւուրն զկնի ելանելոյ յեկեղեցոյն, և ըստ հայոց ի շարաթու գերկուս աւուրս պահեն՝ ի չորեքշաբաթու և յուրբաթու, բայց ուտեն զձուկն յաւուրս պահոց ըստ այսմ և ի մեծ պահս:

Եւ ի ծնանել երախայի արու (և թէ էգ) ութօրեայ թլփատեն և քառասնօրեայ մկրտեն և դրոշմեն: Եւ դրոշման իւրն է ձէթն զոր օրհնեն և գործածեն:

Եւ այս ծնեալ մանուկն յորժամ լինի երեք ամաց՝ երկայն մկրատով հատանեն զծայր փոքր լեզուին՝ որ ի կոկորդն, զի ի մեծանալն բարւոք խօսեսցի: Երմարու թիւն մեծ ընդ տգիտութեան. որով ի զուրցաւով տանջեն զմանուկն: Քանզի ասէր նոցա թողմաճանն. Տեսէք զորդեակն իմ զՊողոս, որ քան զձեզ բարւոք խօսի, և չեմ հատեալ զփոքր լեզու նորա: Չայս այսպէս ասելով ծաղր առնէր զնոսա:

Չաւուրս շարաթու իրր զկիսակիրակի պահեն, և ոչ այնքան ի գործս պարապին:

Այլեւ հրացանիւ ոչ հարկանեն, և ոչ որսան զթռչունս, և ոչ ուտեն զմիս նոցա: Եւ ոմանք եւս ընտանեցուցեալ են ի ձագուց զառիւծն և ի տան պահեն և շրջին ընդ տեառն իւրեանց:...

Եւ դարձեալ, այս հապէշը այր և կին շրջին բոկ ոտիւք, և բաց զլիսով. և սպասաւոր կանայք միջաց ի վեր մերկ շրջին և միջաց ի վայր կաշիով միով պատեալ են: Իսկ այր սպասաւորը զկարճ վարտիք մի մինչեւ ի ծունկն ունին, և սաւանանման վերարկու ինչ արկեալ զանձամբ. բայց յորժամ ներկայանան առաջի տեարցն, յայնժամ զայն վերարկուն զմիջան փաթութեն, և միջացն ի վեր մերկ կանգնին առաջի տեարցն:...

Իսկ մեծամեծքն ի տան բոկ ոտիւք և բաց զլիսով շրջին, և յորժամ ելանեն ար-

տաքս յայնժամ ագանին զբապունն որ է զկօշիկն, և զլուխ կօշիկն ոլորեալ է ի վեր կոյս իրր զպոստանձիպաշիին խանճապաշ նաւակին նման: Եւ անդ կառք ոչ գոն, և ոչ գործածեն բնաւ. և մեծամեծքն հեծնուն ի լաւ ջորիս. իսկ միջակ անձինք հեծնուն ի ձիս:

Այլ և սոցա ձիքն և ջորիքն անպայտ են, զի անդ ամենեւին ոչ գոյ գործածու թիւն պայտի: Նա եւս ոչ կրեն զժամացոյց, և ոչ իսկ զործ ածեն զի ժամացոյց նոցա արեւն է. և զօրն ի չորս մասունս բաժանեալ են, և զմարդ մի կանգնեցուցեալ յանդիման արեւուն՝ հային ի ստուեր նորա, և ասեն՝ կէսօր դեռ չէ, զի երկրորդ մասն չէ լցեալ: Եւ կամ զկնի կէս աւուրն ասեն՝ դեռ երրորդ մասն չէ լրացեալ, և ի չորրորդ մասն չէ մտեալ, եւն:

Եւ այս հապէշու Պատրիարքն յաջորդաբար հանապազ բերեն ի յԱղեքսան՝ զրիոյ ի Պետրոսի Աթոռէն ի խրատոց վանաց Ս. Մարկոսի, ընտրեն զմի ի միաբանից, և եպիսկոպոսացուցանեն, և տանին ի հապէշ, լինի պատրիարք. և այս միաբանքն խրատոց բնաւք են կոպիտ, տխմարք և անտեղեակ ի գիտութենէ, զի թողմաճանն ի վանս նոցա ի յԱղեքսանդրիա գնացեալ և տեսեալ է զնոսա:

Եւ քահանայք հապէշից բնաւքն են ամուսնացեալք, և զոն եւս վարդապետք որք չեն ամուսնացեալք, որոց վերարկու փիլոն հանապազ պարտի լինիլ ի վերայ իւրեանց և ի վերայ փիլոնին բազում և անթիւ կերպասեայ խաչք գոն գոյնզգոյն, և են սոքա քարոզիչք:

Եւ եկեղեցիք նոցա բազումք են և մեծամեծ և անուանի եկեղեցիք կլոր են որպէս օրինակն եղեալ եմ. և յամենայն եկեղեցի ըստ հայոց՝ մի մի պատարագ լինի, և պատարագի նշխարն մանր նկանակ է, և զկնի ժամուն ի նոյն չօրհնեալ նկանակ հացէն բաշխեն ժողովրդեան: Եւ ըստ սովորութեան հայոց քահանայից՝ պատարագող քահանայն ոչ գնայ ի տուն իւր, այլ ննջէ յեկեղեցին: Եւ իւրաքանչիւր եկեղեցիք ունին բազում քահանայս, որք յա-